

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 140/05
12.04.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije, u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Nikole Latinovića, predsednika veća, Nikole Mićunovića, Zorana Savića, Miodraga Vićentijevića i Predraga Gligorijevića, članova veća, savetnika Vrhovnog suda, Dragice Gajić, zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog **AA**, zbog krivičnog dela silovanje iz člana 103. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srbije, rešavajući o zajedničkoj žalbi optuženog i njegovog branioca - advokata AB, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Smederevu, K. 60/2000 od 31. marta 2004. godine, u sednici veća održanoj, u smislu člana 375. ZKP, dana 12. aprila 2005. godine, u prisustvu branioca optuženog - advokata AB, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana zajednička žalba optuženog AA i njegovog branioca izjavljena protiv presude Okružnog suda u Smederevu, K. 60/2000 od 31. marta 2004. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Navedenom presudom Okružnog suda u Smederevu, optuženi AA, oglašen je krivim zbog krivičnog dela silovanje iz člana 103. stav 1. KZ RS i osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od dve godine; optuženi je obavezan da sudu na ime paušala plati 3.000,00 dinara a na ime troškova krivičnog postupka 21.100,00 dinara u roku od 15 dana po pravnosnažnosti presude; oštećena se radi imovinsko-pravnog zahteva upućuje na parnicu.

Protiv navedene presude, izjavili su zajedničku žalbu optuženi i njegov branilac, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede krivičnog zakona i odluke o kazni, s`predlogom da se prvostepena presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje, sa zahtevom da optuženi i njegov branilac budu obavešteni o sednici veća drugostepenog suda.

Republički javni tužilac Srbije podneskom Ktž. broj 264/05 od 01. marta 2005. godine predložio je da se zajednička žalba optuženog i njegovog branioca odbije kao neosnovana i prvostepena presuda potvrdi.

Pošto je u svemu postupio u smislu člana 375. ZKP, Vrhovni sud je održao sednicu veća kojoj nisu prisustvovali uredno obavešteni Republički javni tužilac i optuženi, na kojoj je razmotrio sve spise ovog predmeta, zajedno sa pobijanom presudom koju je ispitao u smislu člana 380. ZKP, pa je po oceni navoda u žalbi, navedenog pismenog predloga Republičkog javnog tužioca, i datih objašnjenja branioca optuženog za navode i predloge iz žalbe, našao:

Prvostepena presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, niti povredu krivičnog zakona na štetu optuženog, na koje drugostepeni sud, povodom žalbe, pazi po službenoj dužnosti, u smislu člana 380. stav 1. tačka 1. i 2. ZKP.

Iako se žalbom branioca optuženog prvostepena presuda pobija zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, u žalbi se ne ukazuje konkretno o kojoj bitnoj povredi odredaba krivičnog postupka se radi. U stvari, žalbeni navodi po tom osnovu, svode se na osporavanje utvrđenog činjeničnog stanja.

Žalbom branioca optuženog neosnovano se prvostepena presuda pobija zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Prvostepeni sud je pravilno cenio izvedene dokaze i odbranu optuženog, pa je u skladu sa odredbom člana 352. ZKP, presudu zasnovao na činjenicama i dokazima koji su izvedeni na glavnom pretresu, ocenivši sve dokaze pojedinačno i u međusobnoj povezanosti, kao i sa odbranom optuženog i pri tome pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje.

Za svoje utvrđenje prvostepeni sud je u pobijanoj presudi dao jasne, potpune i neprotivrečne razloge koje prihvata i ovaj sud i na isti upućuje.

Svodi se žalba u ovom delu na pobijanje i pravilnost ocene izvedenih dokaza, posebno, na osporavanje ocene verodostojnosti kazivanja oštećene s`jedne strane i, s`druge strane veštaka dr BB kao i na isticanje da se prvostepena presuda zasniva na nepouzdanim dokazima, pa je, s`toga, kod takvog stanja stvari i odbrana optuženog nepravilna.

Oštećena je tokom postupka bila dosledna i kategorična u svom kazivanju da ju je optuženi kritičnom prilikom na način opisan u izreci prvostepene presude prinudio na obljubu prethodno slomivši njen otpor. Naime, ni po oceni Vrhovnog suda, nema bilo kakvih razloga iz kojih bi oštećena lažno teretila optuženog. Ovo iz razloga, što se oštećena sa optuženim od pre poznavala, što se ona bavljala sa njenim kumom, što je imala poverenja u njega, a u suočenju sa optuženim bila je kategorična u svom kazivanju da ju je optuženi prinudio na obljubu.

To što oštećena slučaj nije odmah prijavila SUP-u na šta posebno insistira žalba, ne dovodi u sumnju verodostojnost njenog iskaza. Oštećena živi u malom mestu, gde se svi poznaju, pa je želela da izbegne neprijatnosti kako za sebe tako i za svoju porodicu.

Žalbena logiciranja da se vrata na automobilu, iako su zatvorena centralnom bravom, sa unutrašnje strane mogu otvoriti prostim povlačenjem ručice za otvaranje vrata, a što je prvostepeni sud morao putem veštaka određene struke da utvrdi, a u cilju "rasvetljavanja" činjenice da li je oštećena mogla ili nije da izađe iz automobila svojevljno, po oceni Vrhovnog suda su neosnovani i bez uticaja na utvrđeno činjenično stanje.

Neosnovani su žalbeni navodi branioca kojima se osporava iskaz veštaka dr BB, dovodeći pri tome i u sumnju da li se radi o sudskom veštaku, a što navodno, prvostepeni sud nije utvrdio. Ovo sa razloga što se, kako to prvostepeni sud navodi, radi o sudskom veštaku i što je veštak u svome iskazu bila jasna i nedvosmislena u tvrdnji da je prilikom ginekološkog pregleda u spoljašnjoj regiji vagine nisu pronađeni tragovi nasilja, a u vagini je bilo pojačane vaginalne sekrecije, sa sukrvicom a na grliću materice evidentirani su znaci akutne upale sa sluzokožom koja je osudno krvarila, himen je bio lacerisan do osnovice. Zatim prema nalazu veštaka zacep na himenu ne predstavlja urođeni usek, i lakša povreda himena zarasta za tri a teža za sedam dana, a pošto su ivice bile lako deblje, to po njenom mišljenju ukazuje na skorašnje razdevičenje ne starije od 10 do 20 dana.

S`druge strane, prvostepeni sud je posebno cenio odbranu optuženog, i osnovano našao da je ista bez podloge u izvedenim dokazima. Naime, odbrana optuženog da je oštećena u ___ imala odnose sa drugim ljudima, a kako je trebalo da se uda za VV, koji je insistirao da bude nevina, da je ceo događaj izmislila kako bi opravdala svoj raniji život, lišeni su svakog osnova.

Prema tome, Vrhovni sud nalazi da je činjenično stanje u ovoj krivično-pravnoj stvari pravilno i potpuno utvrđeno i na isto pravilno primenjen krivični zakon kada su radnje optuženog pravno kvalifikovane kao krivično delo silovanja iz člana 103. stav 1. KZ RS. Razloge prvostepenog suda date u tom pravcu kao jasne, logične i uverljive u celosti prihvata i ovaj sud i na njih upućuje. S`toga se, žalbeni navodi branioca optuženog, kojim se prvostepena presuda pobija zbog povrede krivičnog zakona, ocenjuju kao neosnovani.

Ispitujući odluku o kazni, Vrhovni sud nalazi da je prvostepena presuda i u tom delu pravilna.

Pri izricanju kazne, prvostepeni sud je cenio objektivnu težinu izvršenog krivičnog dela, a zatim sve one okolnosti koje su detaljno opisane u prvostepenoj presudi. Tim svim okolnostima, dat je onaj značaj koji u konkretnom slučaju imaju. Kazna zatvora u trajanju od dve godine, po oceni Vrhovnog suda, srazmerna je težini izvršenog krivičnog dela i stepenu krivične odgovornosti optuženog kao učinioca i kao takva nužna za ostvarivanje svrhe kazne predviđena članom 33. OKZ. S toga se žalbeni navodi branioca optuženog da se optuženom izrekne blaža kazna, ocenjuju kao neosnovani.

Sa iznetih razloga, na osnovu člana 388. ZKP, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Dragica Gajić, s.r. Nikola Latinović, s.r.

Za tačnost otpavka

JČ